

— Ще рѣче трѣбва да воюваме шакаръ и да загинемъ марцина? но какво отъ това ще излѣве?

Дѣсната Рѣка захвана да исчислява пособията, средствата надѣждитѣ. Всичко е приготвено—пушки иглени и Шаспо, джебни картючници, топове които стрѣлятъ на двѣ мили; американскиятъ прѣдсѣдателъ го расположилъ къмъ българското дѣло американскиятъ търговецъ Срулъ, който търгува съ жита въ Галацъ; напѣрилъ се нѣкакъвъ си князь Ватъ, който може да стане князь на България; българската цѣква ще вземе страната на въстанието, вслѣдствие на това че патриарха упорсегнува да изпълни волята на Високата Порта; църквата ще постъпи съ непокорниятъ патриархъ така сякашъ както постъпи Милошъ съ непокорнитѣ дахии. Беше дума и за това че драгунитѣ ще примамъ Марва, защото междутѣхъ има много юнаци отъ Стара Сърбия и отъ Враня; че на Помацитѣ, на Читацитѣ и на мюсюлманитѣ може толкова да се расчита, както и на Българитѣ, че голѣмитѣ данъци и тежката служба въ редифитѣ достатъчно сж ги подготвили за бунтъ; че всичко ще пламне отъ една искра, и че тази искра трѣбва да искъркне изъ Олгеница. Това е рѣшило Невидимото Правителство.

Данко, наученъ отъ сждбата на Хаджи Димитра и отъ това, което видѣлъ самъ, поклати си глазата, че нищо не отговори на всичкитѣ тия обѣщания. Дѣлилията като чу за князь Витъ рѣче:

— Защо ви е свѣти Витъ, стига ви свѣти Георги и свѣти Димитръ, единиятъ ний празнуваме на Гергьовъ день, другиятъ на Димитровъ день, кждѣ ще дѣнемъ третиятъ? Той не е нуженъ нито за въстанието, нито за хайдужкото дѣло. Да си останемъ съ старитѣ, защо ни сж нови?

На това възражение нищо не отговориха и пристѣпиха къмъ подготвянето на въстанието. На Филиппъ Тотю, като на мѣстенъ вѣждо, е вѣлсжано да избере и да въоръжи юнацитѣ; всичкитѣ, които се примамъ за доброволци трѣбва да бждатъ люде готови да се сражаватъ и да умрѣтъ, готови да върватъ на вѣрна смъртъ! Избора не е затруднителенъ, защото въ спасѣцитѣ на